

عنوان مقاله:

ارتباط بین سلامت معنوی و اثرات سوگ در خانواده متوفیان ناشی از کووید-۱۹ در شهر مشهد-۱۳۹۹

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 31، شماره 198 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمدرضا فیاضی بردبار - Professor, Department of Psychiatry, School of Medicine, Psychiatry and Behavioral Sciences - Research Center, Ebnsina Hospital, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

نسرين چالاکي نيا - Assistant Professor, Department of Psychiatry, School of Medicine, Ebnsina Hospital, Mashhad - University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

فرح عليزاده جويمندي - Resident in Psychiatry, School of Medicine, Ebnsina Hospital, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

علي دلشاد نوقابي - Assistant Professor, Social Development and Health Promotion Research Center, Gonabad - University of Medical Sciences, Gonabad, Iran

سيده طيبه حسيني - Resident in Psychiatry, School of Medicine, Ebnsina Hospital, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

فاطمه محرري - Associate Professor, Department of Psychiatry, School of Medicine, Ebnsina Hospital, Mashhad - University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

آريتا كشاورز - Assistant Professor, Department of Psychology, Torbat-e Jam Branch, Islamic Azad University, Torbat-e Jam, Iran

مهدی ابراهيمی - Professor, Department of Islamic Studies, School of Medicine, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: بیماری کروناویروس ۲۰۱۹ (COVID-۱۹) یک بیماری عفونی است که در آن، ۵-۱۰ درصد موارد ابتلا منجر به مرگ می شود. این پژوهش با هدف تعیین ارتباط بین سلامت معنوی و اثرات سوگ در خانواده متوفیان ناشی از کووید-۱۹ انجام شد. مواد و روش ها: این مطالعه مقطعی بر روی ۳۱۲ نفر از اعضای خانواده متوفیان به علت کووید-۱۹ در فاصله فروردین تا شهریور ماه سال ۱۳۹۹ در شهر مشهد انجام شد. نمونه گیری به صورت غیرتصادفی بود. اطلاعات با استفاده از پرسشنامه تجربه سوگ (GEQ-۳۴) بارت و اسکات و پرسشنامه سلامت معنوی پولوتزین و الیسون به صورت آنلاین جمع آوری شد. داده ها با آزمون توصیفی و ضریب همبستگی پیرسون تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: از ۷ بعد تجربه سوگ، براساس نمره استاندارد شده، بیش ترین نمره مربوط به بعد بدنامی یا استیگما ($89/3 \pm 54/0$)، سپس بعد تلاش برای توجیه و کنار آمدن با فقدان متوفی ($49/3 \pm 43/0$) و بعد از آن بعد قضاوت شخص یا دیگران در مورد دلیل فوت ($23/3 \pm 37/0$) بود. بیش ترین ارتباط سلامت معنوی بر کاهش آثار سوگ به ترتیب در ابعاد خجالت و شرمندگی ($r = -59/3/0$)، احساس گناه ($r = -56/6/0$) و احساس ترک شدن ($r = -53/5/0$) بود. استنتاج: تجربه سوگ نابهنجار در خانواده متوفیان ناشی از کووید-۱۹ شایع بود و این اختلال می تواند بر سلامت جسمی، اجتماعی و عملکرد فرد تاثیر منفی داشته باشد، بایستی از طریق حمایت اجتماعی و

کلمات کلیدی:

Coronavirus, spiritual health, grief reaction, ویروس کرونا, سلامت معنوی, واکنش سوگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1785162>

